

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/7/2026
Identifikačné číslo spisu:	1321010123
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1321010123.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Beáty Javorkovej trestnej veci proti obvinenému V. G. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 27. januára 2026 v Bratislave o dovolaní obvineného V. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2023, sp. zn. 3Tos/49/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného V. G. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III (od 1. júna 2023 Mestský súd Bratislava I, pozn.) (ďalej tiež „okresný súd“) uznesením z 23. novembra 2022, sp. zn. 46T/19/2021, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený V. G. sa v skúšobnej dobe určenej rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III z 1. júna 2021, sp. zn. 46T/19/2021, s právoplatnosťou 26. júna 2021, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 vykoná. Zároveň ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obvinený napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13. júna 2023, sp. zn. 3Tos/49/2023, podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil prvostupňové uznesenie v celom rozsahu a podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený V. G. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určeného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 1. júna 2021, sp. zn. 46T/19/2021, právoplatným 26. júna 2021, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Zároveň ho podľa § 48 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 31. augusta 2023 a jeho obhajkyňi 30. augusta 2023, podal obvinený najprv sám 18. novembra 2024 (č. l. 136 - 138), a následne 16. januára

2025 prostredníctvom na dovolacie konanie ustanovenej obhajkyne dovolanie (č. l. 144 - 146) a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných uviedol, že súd nesprávne aplikoval ustanovenie Trestného zákona týkajúce sa podmienok premeny podmiennečného odsúdenia na trest odňatia slobody. Podľa obvineného je napadnuté uznesenie krajského súdu zmätočné, keďže konajúci súd mu, rovnako ako prvostupňový súd, premenil 3 ročný trest odňatia slobody, ktorého v čase, keď nevedol riadny život, rozsudok nebol ešte vyhlásený, dokonca ani nebolo vznesené obvinenie v tomto trestnom konaní. Teda rozhodol, že sa neosvedčil na základe konania, ktorého sa dopustil takmer 11 mesiacov pred rozhodnutím v predmetnej veci. Poznamenal, že v čase spáchania skutku plynula skúšobná doba podmiennečne odloženého 6 mesačného trestu, ktorá bola toho času prerušená vzhľadom na skutočnosť, že od 8. júla 2020 je vo výkone trestu. Súd mu tak premenil trest, ktorý ho postihol až po porušení podmienok súdneho rozhodnutia, a to v čase, keď mu neplynula skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, čím porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky. Vo svojej argumentácii súd uviedol, že mu nemohol premeniť trest na základe rozhodnutia, ktoré už bolo zrušené. Takého konštatovanie považoval obvinený za nesprávne a v rozpore so zásadami trestného konania, najmä spôsobu ukladania trestov. Podľa obvineného krajský súd nesprávne skonštatoval, že okresný súd v konaní mohol predĺžiť vtedy plynúcu skúšobnú dobu, nakoľko tá v čase rozhodovania súdu neplynula v zmysle § 50 Trestného zákona, keďže bol vo výkone trestu odňatia slobody od 8. júla 2020 a okresný súd rozhodoval 1. júna 2021.

Vzhľadom na časovú os spáchania jednotlivých trestných činov a vyhlásenia odsudzujúcich rozsudkov mal obvinený za to, že krajský súd postupoval nesprávne, keďže aj konanie súdu, ktoré mu predchádzalo, bolo založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia. Je podľa obvineného zrejmé, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/19/2021, bolo vydané v rozpore so zákonom, nakoľko súd opomenul skutočnosť, že ma odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr (20. apríla 2020), ako bol Okresným súdom Trenčín vyhlásený odsudzujúci rozsudok (7. januára 2021) za iný trestný čin. Správny by bol postup súdu, ako to urobil v prípade trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/39/2020. Neuloženie obligatórneho súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona malo významný vplyv na nezákonný procesný postup súdu a na to, aký trest mu bol uložený, ako aj na samotnú premenu trestu.

Ďalej obvinený poukázal na § 50 ods. 3, § 42 ods. 1, § 44, § 52 ods. 1 Trestného zákona a uviedol, že jeho právo na súdnu ochranu tak v okolnostiach rozhodovacej veci bolo porušené a jeho ochrana by mala mať prednosť pred pozitivistickým zhodnotením res iudicata, inak povedané ochrana subjektívneho práva dovolateľa, by mala byť v danej veci uprednostnená pred záverom, že postup súdu korešponduje zaužívaným pravidlám. Inak by sme rezignovali na ochranu práv jednotlivca.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku konštatuje porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinený napadol rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený. Tento druh rozhodnutia je výslovne uvedený v § 371 ods. 2 Trestného poriadku. Pokračoval, že predmetný paragraf ustanovuje osobitný okruh právoplatných rozhodnutí (oproti rozhodnutiam uvedeným v § 368 ods. 2 Trestného poriadku). Oprávneným dovolateľom je v tomto prípade len minister spravodlivosti, dovolanie môže podať v prospech aj v neprospech odsúdeného. Ďalej prokurátor poznamenal, že § 371 ods. 2 Trestného poriadku rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom

schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávných ustanovení primeraná alebo spravodlivá, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Dodal, že uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku. V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku spočívajúcemu v nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinený, v pomere špeciality. V tejto súvislosti prokurátora poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. septembra 2015, sp. zn. 6 Tdo 46/2014 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 52/2016)

Z uvedeného podľa prokurátora vyplýva, že proti uzneseniu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. proti rozhodnutiu, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, pretože je zřejmé, že ho nepodala oprávnená osoba.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že § 371 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku spočívajúcemu v nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinený, v pomere špeciality. Zo znenia § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku pritom vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok, iba vtedy, ak bol tento opravný prostriedok podaný proti niektorému z rozhodnutí uvedených pod písmenami a) až g) tohto ustanovenia. Rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, však v tomto výpočte nie je.

Z uvedeného vyplýva, že proti uzneseniu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci dôvody dovolania nie sú zjavne splnené, a preto dovolanie obvineného V. G. podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.